

[Lone Dybkjær]

hedsmode, samtidig med at der skulle være en pligt til at oplyse alternativer.

Men under alle omstændigheder vil jeg da gerne høre ministerens svar på nogle af de, om man vil, postulater, fru Kirsten Jacobsen har rejst.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg vil gerne sige tak til fru Lone Dybkjær for de venlige ord og dernæst sige, at jeg har skam taget del i debatten, hvis det er undgået fru Lone Dybkjærs opmærksomhed, men det tror jeg ikke, for jeg plejer at være ret højroret, og jeg er også kommet med forslag.

I den forbindelse vil jeg gerne sige, at den ejendomsmæglerbekendtgørelse, som man har, ikke er så tosset endda, når det drejer sig om at sikre forbrugerne en uvildig rådgiver, men man skal bare sige, at den skal overholdes. Så kan kun de, som overholder den, være ejendomsmæglere. De, som ikke vil leve op til de krav, der er beskrevet i ejendomsmæglerbekendtgørelsen, kan ikke af det offentlige blive præmieret med den autorisation, som Erhvervs- og Selskabsstyrelsen udstyrer ejendomsmæglere med efter erlagt ejendomsmæglerprøve. Det betyder naturligvis ikke, at de ejendomsmæglere, som er købt af kreditforeringerne eller af bankerne eller af andre, får en dårligere uddannelse. Det betyder det da ikke.

Det betyder heller ikke, at man fjerner dem som ejendomsmæglere. Man har jo det, der hedder ejendomsformidlere, de har blot ikke den statsautorisation. Det, jeg siger, er, at når en ejendomsmægler har aflagt ejendomsmæglerprøven, bestået sin eksamen, så har man krav på at få den autorisation, såfremt man opfylder betingelserne om, at man er bosat her i landet, dansk statsborger og meget andet og har en ren straffeattest. Det offentlige, Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, skal så have den mulighed, at når en person ikke længere overholder den bekendtgørelse, skal man kunne fratage vedkommende autorisationen. Det gør man jo, hvis de skylder det offentlige penge; skulle man så ikke kunne gøre det, når de misbruger den autorisation, de har fået?

Industriministeren (Anne Birgitte Lundholt):

Der blev stillet et direkte spørgsmål fra fru

Lissa Mathiasen. Selvfølgelig skal udvalgsarbejdet afsluttes, for at vi kan reagere omgående også lovgivningsmæssigt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Den fg. formand (Ahlmann-Ohlsen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 64:

Forslag til folketingsbeslutning om påbud om redningsveste i småbåde og fritidsfartøjer.

Af Tommy Dinesen (SF) m.fl.
(Fremsat 7/2 92).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Industriministeren (Anne Birgitte Lundholt):

Det foreliggende forslag fra Socialistisk Folkeparti kan man have ganske stor sympati for, det skal jeg være den første til at indrømme. Efter forslaget skal ejere af joller, småbåde og fritidsfartøjer gøres ansvarlige for, at der under sejlads i disse både skal forefindes redningsveste i et antal, der svarer til de ombordværende, og overtrædelse af påbudet skal medføre bødestraf.

Tinget har tidligere drøftet spørgsmålet, om der skulle være tvungen brug af redningsveste. Det har hidtil været den generelle opfattelse, at man kom langt videre i brug af redningsveste ved oplysning og information, bl.a. gennem Søsportens Sikkerhedsråd, end ved egentligt påbud. Det afgørende for, om man skal vælge frivillighedens vej eller lovgivning, må selvfølgelig være, hvordan man bedst sikrer, at redningsvestene både er til stede, men også bliver